

REZUMAT

În condițiile actuale, când cerințele de hrană ale populației înregistrează o creștere din ce în ce mai mare, omul este pus în situația de a găsi noi surse pentru a acoperii necesarul de hrană. Dintre speciile care au o mare importanță în acest context, se numără păsările, care pe lângă faptul că oferă spre consum un variat sortiment de carne, au și disponibilități de a crește producția obținută în acest sector.

Carnea de pasăre, face parte din meniul românilor, fiind consumată de 3-4 ori pe săptămână. Printre speciile relativ recente, care a căror producție a stârnit interesul cinsumatorilor, este și prepelița domestică, *Coturnix coturnix japonica*, cunoscută mai întâi ca pasăre cântătoare, domesticită la începutul secolului al XII-lea, în Asia, de unde s-a răspândit peste tot în lume.

Este cunoscut faptul că spre deosebire de alte păsări, se adaptează ușor la medii diferite, nu se îmbolnăvesc de pestă sau holeră aviară, boli ce afectează grav sectorul avicol.

Caracteristicile ei biologice, viteza mare de creștere, precocitatea, consumul relativ mic de hrană, necesitatea unui spațiu redus de creștere, sunt avantaje pe care crescătorii le-au folosit, pentru a crea un nou sector avicol, coturnicultura, cu tendința de a se dezvolta.

Caracteristicile culinare, și farmaceutice ale oului de prepeliță, precum și calitățile deosebite ale cărnii, au determinat ca tot mai mulți crescători să îndrăgască această specie și să se preocupe de obținerea unor linii specializate.

Tema abordată de lucrarea prezentă, este interesantă și oportună, deoarece oferă o imagine completă, a statusului morfo-fiziologic al prepelițelor de carne, plecând de la perioada de creștere și până la sacrificarea lor. Datele sunt completate de cercetări privind dinamica dezvoltării corporale funcție de vârstă și sex, de caracteristicile fizico-chimice ale cărnii, aspecte privind profilul hematologic și în final se face o caracterizare structurală și texturală a țesutului muscular.

Taza este structurată în două părți, echilibrate ca pondere, cu un conținut de 11 capitole, la care se adaugă și sursele bibliografice.

Prima parte a lucrării are trei capitole și se referă la date din literatura de specialitate privind sistematica zoologică a prepelițelor cu prezentarea principalelor specii de interes economic, efective, consum și perspective de creștere și prezentarea caracteristicilor cărnii.

Partea a II-a a lucrării, intitulată "Cercetări proprii", structurate în 8 capitole, fiecare dintre ele prezentând un aspect legat de morfo-fiziologia prepelițelor din linia de carne.

Scopul principal al lucrării a fost acela de a studia cele mai importante procese fiziologice ale prepelițelor crescute pentru carne și de a evidenția factorii ce influențează creșterea și valorificarea acestora.

Obiectivul principal a fost de a determina, influența pe care vârsta și sexul le au asupra creșterii, producției cantitative și calitative de carne, a mediului intern și a structurii și texturii musculare.

Realizarea obiectivelor propuse, a respectat principiile metodologiei de cercetare, organizare și desfășurare a metodelor de lucru, pe baza unui protocol experimental.

Capitolul I al lucrării se referă la sistematica zoologică și particularitățile biologice ale prepelițelor. Sunt prezentate speciile principale, insistând pe descrierea raselor și varietăților obținute pentru producția de ouă și carne

Capitolul II prezintă date referitoare la producții, consumuri și perspective de creștere pentru această specie. Sunt menționate țările principale producătoare în special de ouă și carne, precum și tendințele și perspectivele acestui sector.

Capitolul III prezintă în detaliu caracteristicile cărnii de prepeliță, și factorii ce influențează această producție. Se reține faptul că din punct de vedere chimic, carnea este un sortiment recomandat tuturor vârstelor, cu un conținut proteic ridicat, oscilând valoric între 20-22,8g proteine/100g produs, bogat în vitamine și săruri minerale. Factorii ce influențează producția de carne, au fost prezentați în detaliu, deoarece pe lângă cei externi sau de mediu, cei genetici participă la exprimarea acestei producții. Acest capitol are o importanță în cadrul primei părți a tezei, deoarece factorii ce influențează producția de carne justifică și argumentează obiectivele prezentei lucrări.

Capitolul IV, cuprinde scopul, obiectivele cercetării, cadrul instituțional în care au fost efectuate cercetările, și protocolul experimental.

Capitolul V se referă la materialul biologic pe care s-a lucrat și metodologiile de lucru folosite.

Capitolul VI face parte din cercetările propriu-zise și prezintă performanțele de reproducție ale prepelițelor de carne, începând cu procesul de incubație și continuând cu cel de creștere a tineretului.

Capitolul VII se referă la caracterizarea morfologică a tineretului din linia de carne, prezentând în dinamică evoluția dimensiunilor corporale. Acestea oferă o primă informație, despre aptitudinile păsărilor pentru producția de carne. Măsurătorile au fost efectuate la diferite vârste, începând de la o zi și terminând cu 70 de zile. În acest capitol ne referim strict la vârstele la care au fost sacrificate prepelițele, și anume 45, 60 și 70 de zile. Cercetările au arătat că din punct de vedere morfologic, cele două sexe se pot diferenția, începând cu vârsta de 21 de zile. La 45 de zile, când se instalează maturitatea sexuală, păsările nu și-au încheiat procesul de creștere, acesta se continuă și după vârsta de 60 de zile. Din punct de

vedere fenotipic, cele două sexe, se deosebesc ușor deoarece în cazul prepelițelor, dimorfismul sexual este în favoarea puicuteilor.

Capitolul VIII, cuprinde cercetări referitoare la profilul hematologic al păsărilor din loturile experimentale și pe sexe. Acest aspect are o importanță deosebită, deoarece prepelițele se caracterizează printr-un metabolism intens. Determinările au arătat că odată cu instalarea maturității sexuale la cocoșei, numărul de globule roșii și cantitatea de hemoglobină este mai mare la aceștia, decât la puicute.

Capitolul IX, prezintă rezultatele la sacrificarea prepelițelor, pentru carne, repartizate pe sex și vârstă. Rezultatele au arătat că producția cantitativă de carne, crește odată cu vârsta. Sacrificarea la diferite vârste, are importanță din considerente comerciale, deoarece valorificarea prepelițelor se poate face sub formă de carcasă, sau pe porțiuni tranșate. Pentru valorificarea în carcasă, se recomandă păsările sacrificate la 35 zile (Lotfi, 2011) și 45 zile, deoarece randamentul la aceste vârste este între 50-60%. Valorificarea sub formă tranșată, este de preferat o carcasă obținută la vârsta de peste 60-70 zile. Odată cu vârsta, se îmbunătățesc și calitățile organoleptice ale cărnii, mai ales gustul și aroma.

Capitolul X, se referă la caracteristicile fizico-chimice ale cărnii de prepeliță. Cercetările au arătat că acestea sunt dependente de nivelul hrănirii și influențate de vârsta și sexul păsărilor. Comparativ cu alte sortimente de carne, cea de prepeliță, conține un procent ridicat de proteine, puține lipide și o caloricitate redusă.

Capitolul XI prezintă rezultatele obținute în urma cercetărilor referitoare la structura și textura mușchilor pectorali. Observațiile efectuate, pe vârste și sexe, au relevat existența unor diferențe, atât citologice, cât și texturale la nivelul mușchilor pectorali superficiali și profunzi. Structura citologică și participarea diferită a țesutului muscular și conjunctiv în structura mușchiului, imprimă acestora o serie de însușiri organoleptice.